

*"Slut var den blodiga slakten,  
där människor dödats som djur,  
och allt kring den bördiga trakten  
bar märken av krigets kultur:  
Förtrampad låg odlarens gröda  
och skövlad av krigarens tåg;  
vad seklerna uppbyggt med möda  
låg krossat av drabbningens våg.*

*Och nu - nu går sorg genom landet  
till tusenden fattiga hus,  
där hemmen ha krossats av nöden  
till intet, till aska och grus.*

*Och många moder nu gråter  
den bittra saknadens tår,  
när sonen, som tvingats till kriget,  
på slagfältet bäddats på bår.  
Och ungmöns hjärta det brister,  
då sorgbudet hemlandet når;  
att vännen, som drivits till kriget,  
i striden fått dödande sår".*

Ur "Hatets sånger" av  
Leon Larsson.

## VÅLDETS ÅRHUNDRADEN

**Vi kan aldrig sätta oss in i hur det en gång var.**

Vad har då den svenska imperialismen under århundraden kostat Skånelands folk, i form av andlig och materiell nedbrytning av folkkulturen eller i form av blodsoffer och förmögenhetsförstöring? Därom kan man enbart säga, att de frågorna får lämnas obesvarade, även om man begränsar sig till den relativt korta perioden från 1658 till 1720. Några svar på hur våra förfäder en gång upplevde just sin stund på jorden kan vi heller inte ge. Det enda man nu kan göra är att sätta ihop enskilda och partiska fragment av det som en gång var livets allvar, glädje eller sorg. Den tidsstämning, som präglade våldets århundraden hos de enskilda eller hos hela det olyckliga folket, kan aldrig återskapas, inte ens en gång som fragment.

- Vi kan aldrig återge de uppslitande händelserna för alla de tiotusentals familjerna där far, mor eller barn dödats i ett grymt och meningslöst krig!

- Vi kan aldrig få veta hur det kändes just då för alla våra anfäder, vars hem och lycka grusades med mord, brand och skövling!
- Vi kan aldrig sätta oss in i hur det kändes för de tusen och åter tusenden, som fick ge sina liv under grym och bestialisk tortyr, som straff för att de försökt skydda sig själva och sitt land mot inkräktarna och deras legohjon av skilda nationaliteter!
- Vi kan aldrig uppleva hur det kändes för de tusentals av våra ynglingar, som fängslade likt kreatur fördes ut till Baltikum och Tyskland för att sättas in i den svenska kungaimperialismens arméer, samtidigt som främmande inkräktare våldförde sig på Skånelands folk!
- Vi kan aldrig återge atmosfären hos dem, vars hemfrid varje dag stod på spel, då det nya herrefolket eftersökte gods och ägodelar i deras hem och där varje motstånd mot rannsakingarna skedde med livet som insats!
- Vi vet heller inte något om det lidande otaliga av Skånelands kvinnor fick genomgå i form av råa våldtäkter från den svenska och inlejda soldatesken!
- Vi kan aldrig få de personliga intrycken om hur det kändes för de otaliga bönder, som likt kreatur föstes eller jagades bort från sina fäderneärvda gårdar för att lämna plats åt svenska knektar!
- Vi vet inte något om hur det kändes just då för änkor och barn när förtryckarnas knektar insattes som arvingar till gods och hem!
- Vi kan inte sätta oss in i hur det kändes för alla dem som tvingades att finna sig i nya seder och bruk i stället för de man vant sig vid sedan generationer tillbaka!
- Vi kan aldrig uppleva den tidsstämning som en gång var när far och mor, vid hot om straff, tvingades lämna från sig sina barn för undervisning i herrefolkets språk, seder och bruk!
- Vi vet ingenting om de innersta känslor som fanns med i spelet när det gällde tvånget att överge sin hävdvunna gudstjänstordning, de gamla invanda psalmerna och andra kyrkliga ritualer!
- Vi får aldrig veta något ur det innersta hos de tusenden, som tvingades i landsflykt och som då fick överge allt de känt och levat för!
- Vi kan aldrig sätta oss in i hur det kändes för barn, hustrur och anhöriga då de såg sina plågade kära, upphängda levande på spett mellan ryggrad och hud!
- Vi får aldrig veta något om hur det kändes där hemma mellan husets väggar under tiden make och far hängde därute på kyrkbacken på sitt spett!
- Vi får aldrig möjlighet att känna hur det just då kändes, att inte kunna få lov att hjälpa -åtminstone hjälp till ett slut på lidandet - hjälp till dödens befrielse!
- Vi får aldrig veta hur det kändes för dem som trots förbudet försökte hjälpa sina döds- plågade anförvanter och som därför straffades lika hårt och omänskligt!
- Vi kan aldrig sätta oss in i hur det i verkligheten kändes, att fängslad få sina lemmar sönderbrutna, först fingerlederna, så hand, armbågs-

- Vi vet ingenting om hur det kändes för dem då de under hot om livsstraff tvingades ange vänner och anförvanter, som stod i opposition till ockupationsmakten!
- Vi vet inte hur det just då kändes när de gamla ortsnamnen översattes på segrarens språk!
- Vi vet ingenting om hur det kändes för dem att se förtryckarnas kungaemblem uppsatta i fädernas kyrka!
- Vi vet heller inget om hur det kändes när urgamla kulturmönster trampades under fötterna av segermaktens företrädare!
- Vi vet ingenting om vad folket kände då de såg hur deras jord på mer eller mindre brottsligt sätt övergick på segrarnas händer!
- Vi vet inte något om folkets innersta känslor när de upplevde att urgammal lag ersattes av godtycke och tyranni!
- Vi vet heller inte, men kanske kan vi sätta oss in i, hur det kändes för folket när de såg att deras företrädare krökte sina ryggar för herremakten och därigenom skaffade sig själva makt och personlig vinning!
- Vi får aldrig veta något om känslorna hos dem vars anhöriga inte fick vila i vigd jord bara därför att de inte krökt sina ryggar eller levat på knä inför den påtvingade överhetens maktbud!
- Vi kan aldrig sätta oss in i hur det skulle ha känts för våra anfäder om de i sitt innersta kunnat se framåt i tiden, hur deras efterkommande reste statyer över förtryckarnas galjonsfigurer i Skånelands städer!
- Vi kan heller aldrig sätta oss in i de våras känslor, om de kunnat se sina framtida generationer helt förgäta deras kamp och att de i stället dyrkade och läste segrarnas historia, som om det varit deras egen!
- Vi vet inte, men kanske skulle de då ha upplevt sin kamp som helt meningslös, särskilt som deras efterkommande, genom segrarens indoktrinerande historiebeteckning, satt stämpeln förrädare, skogstjuvar, våldsmän och snapphanar på dem!
- Vi får aldrig veta något om alla dessa ögonblick just då det hände, men ändå var det ju våra förfäder, som levde just då och kämpade för oss deras efterkommande!

Varifrån fick de sin enorma kampvilja? Ja, svaret på det får man söka i de fragment som finns om seklers kamp mot de norrifrån invaderande erövrarna. Vilken enorm kraft och mod representerade inte alla dessa generationer i sin till slut hopplösa kamp för det enda fädernesland de kände Skånelands lilla bit av den skandinaviska halvön.

Må vi alltid ha för våra ögon, att det var de våra i det förgångna som förde den här kampen och fick utstå alla dessa lidanden i generation efter generation och att de kämpade inte bara för sig själva utan också för sina efterkommande i vårt Skåneland.

Under århundradenas lopp gick knappast ett enda släktled i graven i Skåneland utan att ha sett hembygden som krigsskådeplats. Nästan samtliga svenska kungadiktatorer uppträdde med vapen i hand inom Skånelands gränser, oftast blott i form av förhärjande och grymma strövtåg. Brand, plundring, mord och blodsutgjutelse blev civilbefolkningens lott, vare sig man varit verksam i motståndsleden eller inte. - Tyvärr har allt förbigåtts med tysthet i den svenska historiesammansvärjningen.